

slz. Pritiahol som ich ruky k sebe a povedal som: „Čo Pán spojil, človek nech nerozlučuje a okolnosti nerozdeľujú.“

Postavil som sa a povedal som: „Pôjdem.“

Obaja ma odprevadili k dverám, a keď som odchádzal, povedali: „Dovidenia, pastor.“

„Sláva Pánovi,“ povedal som. „Funguje to!“ Ak viete, že Biblia učí proti rozvodu, a ak vidíte v duchovnej oblasti pár uzdravený, je to videnie vo vyššom rozmere.

Nasledujúcu nedeľu boli obidvaja v chóre a krásne spievali. Po bohoslužbách som si s nimi podával ruku a pýtal som sa tej ženy: „Čo sa to stalo?“

„Nevieme,“ odpovedala. „Keď si povedal tie slová a dal taký mocný príkaz, cítili sme, ako sa niečo v našich srdciach zlomilo. Bolo to, akoby spadol múr, zatriaslo to s nami.“

Keď ten múr spadol, cítili sme, že by sme to snád mohli ešte raz spolu skúsiť. Potom, čo si odišiel, strávili sme zvyšok noci vybaľovaním všetkých našich vecí. Keď teraz o tom premýšľame, nechápeme, prečo sme sa tak veľmi pohádali a prečo sme sa rozchádzali. Máme sa radšej, než predtým.“

Duch Svätý chce, aby si hovoril slovo! Chce, aby som ja hovoril slovo! Keby som sa s nimi dohadoval, alebo sa za nich potichu modlil, minul by som cieľ. Čo sa týka Ducha Svätého, manželstvo bolo uzdravené a ja som to videl vo vyššom rozmere. Vzal som autoritu nad duchom nenávisti a prikázal som, aby sa poddal v Ježišom mene. Vyslovené slovo viery prinieslo výsledky.

Ježiš používal vyslovené slovo, aby menil a tvoril. Ježišovi učeníci tiež používali vyslovené slovo, aby menili a tvorili. Nanešťastie sa cirkev Ježiša Krista stala úbohým žobrákom, ktorý prosí a prosí, plný obáv vysloviť príkaz naplnený vierou. Musíme sa naučiť vyslovovať príkazy, tak ako to robil Ježiš.

Vstúp do prítomnosti Ježiša Krista

Vyslovené slovo má moc priviesť ťa do Ježišovej prítomnosti. Keď čítaš Rimanom 10,10, je tam napísané: „*Lebo srdcom sa verí na spravodlivosť a ústami sa vyznáva na spasenie.*“ Vyznaním viery môže človek uchopiť spasenie, ktoré pochádza jedine od Ježiša Krista, a porozumieť mu.

Nikde v Písme nie je naznačené, že je nutné vystúpiť do neba a priviesť Ježiša Krista dolu na zem, aby mohol niekto získať spasenie. Písmo hovorí, že slová, ktoré môžu vypôsobiť spasenie, sú blízko, sú to slová v tvojom srdci a v твоjich ústach, ktoré tam vložil Duch Svätý.

Kde je v tomto procese Ježiš Kristus? Kde je Jeho miesto? Nie je vysoko v nebi ani dole pod zemou. Ježiš je vo svojom Slove, zjavenom nám mocou Ducha Svätého.

Kde sú slová, ktoré môžu spôsobiť tvoje spasenie? Sú v tvojom srdci a v твоjich ústach! On sleduje úprimnosť твоеho srdca a odpovedá, keď hovoríš vo viere. Podobne ako môžeš vstúpiť do Ježišovej prítomnosti skrze svoje vyslovené slovo, môžeš skrze určité vyslovené slovo viery uvoľniť Ježišovu moc. Ak však nehovoríš slovo viery jasne, Ježiš Kristus sa nemôže prejavovať. Biblia hovorí: „... **čokoľvek by si zviazal na zemi, bude zviazané aj na nebi; a čokoľvek by si rozviazal na zemi, bude rozviazané aj na nebi.**“ (Matúš 16,19) V gréčtine sú tieto verše v predminulom čase, čo znamená, že to už bolo rozviazané. Môžete toto zaslúbenie vysloviť ako príkaz a rozviazať putá mužov a žien, či uvoľniť slovo viery a Ježišova prítomnosť potvrdí slovo, ktoré ste hovorili.

Keď sa stretávam so svojimi 750 spolupastormi, hovorím im, že ich zodpovednosť je žiť v prítomnosti Ježiša Krista a niesť Jeho prítomnosť so sebou, kamkoľvek pôjdu. „Byť v Ježišovi a naplňovať konkrétne potreby - to je vaša úlohou,“ prikazujem im. Dám vám príklad.

V našom okolí je niekoľko zborov rôznych denominácií. V jednom presbyteriánskom zbore hovorí kazateľ len o skúsenosti znovuzrodenia. Hovorí mocne iba o skúsenosti spasenia, takže jeho kázanie priťahuje ľudí ku Kristovi a tí prijímajú spasenie, ale nič viac.

Cirkev svätých v susedstve káže o posvätení. „Buďte svätí. Buďte svätí,“ opakovane povzbudzujú. Mnoho ľudí navštevuje tento zbor a sú dotknutí svätosťou. Pastoro vo kázanie o posväcujúcom Kristovi spôsobuje posvätenie v životoch jeho ľudí.

Verím však, že v našom zbore potrebujeme kázať plné evanjelium, celé dielo Ježiša Krista a Ducha Svätého v životoch veriacich. Posolstvo nášho zboru je o Ježišovi, ktorý zachraňuje, o Kristovi, ktorý posväcuje, o Spasiteľovi, ktorý krstí, o Synovi Božom, ktorý žehná, o Ježišovi, ktorý uzdravuje, o Kráľovi, ktorý skoro príde! Celé posolstvo pre celého človeka a všetky jeho potreby vytvára prítom-

nosť Krista, naplňujúceho všetky potreby dnešných ľudí.

Tvoja úloha

Do Ježišovej prítomnosti vstúpiš skrze slová svojej viery. Ak hovoríš o spasení, Duch Svätý pripravuje ľudské srdcia prijať spasenie. Ak hovoríš o Božom uzdravení, vzrastie viera v srdciach chorých, ktorá ich povzbudí vztiahnuť sa pri daných bohoslužbách po uzdravení. Ak hovoríš o Kristovi, ktorý pôsobí zázraky, vstúpi na bohoslužby prítomnosť Krista, ktorý pôsobí zázraky, a potvrdí vyznanie tvojich úst. On používa tvoje slovo viery. Ak nie je slovo kvôli strachu hovorené jasne, bude tam síce túžba po týchto prejavoch, ale samotné prejavy Jeho moci sa nedostavia. Hovor slovo jasne a smelo!

Veľa ľudí má vážne problémy vo svojej domácnosti, pretože nemajú domácu bohoslužbu. Ak otec dbá na domácu bohoslužbu a hovorí doma so svojou rodinou jasne a zreteľne o prítomnosti Ježiša Krista, potom bude cítiť Ježišovu prítomnosť v tejto domácnosti a On sa bude starať o problémy ich rodiny. Pretože však mnohí postrádajú domácu bohoslužbu, nie je doma jasne vyučovaná kresťanská viera a deti nemajú to požehnanie, ktoré pramení z poznania prítomnosti Ducha Svätého, ktorý vedie ich život.

Pokiaľ ide o dary, nemusíš čakať, až prijmeš nejaký zvláštny duchovný dar, aby si viedol svoju rodinu. Vždy som hovoril, že dary zostávajú v Duchu Svätom. Ty sám nemôžeš nikdy vlastniť žiadny svoj dar, ale Duch Svätý sa bude darom prejavovať skrze teba, keď budú potrebné a ty budeš v súlade s Ním.

Predstavme si, že napríklad ja by som mal dar uzdravovania. Bez akéhokoľvek vyučovania by som uzdravil každého, kto by ma kvôli tomu vyhľadal. Keby som tento dar mal, dal by som ho každému a nedokázal by som správne rozlišovať. Avšak Duch Svätý vidí potrebu a potom umožňuje, aby dar skrze Neho plynul a potrebu naplnil.

Je dôležité si zapamätať, že všetky dary zostávajú v Duchu Svätom, a že je to Duch Svätý, ktorý prebýva v tvojom zbore a v tebe. Skrze Neho môžeš mať akýkoľvek druh služby - službu vyučovania, službu evanjelizácie, službu misie, službu pastoraácie a službu uzdravovania. Duch Svätý ťa použije a prejaví sa skrze teba ako skrze prostredníka. Nerob si teda starosti, ako získať nejaký dar.

Buď smelý! Prijmi dar smelosti a hovor Slovo. Hovor Slovo jasne

a prítomnosť Ježiša Krista sa priblíži a prejaví sa na tvojich bohoslužbách. Prived' zhromaždenie do Pánovej prítomnosti a uvidíš jasné a konkrétne výsledky. Otec môže smelým hovorením Slova priviesť rodinu do Pánovej prítomnosti a Duch Svätý sa bude starať o potreby celej jeho rodiny. Rovnako i ja idem ku kazateľnici kázať a zasadiť konkrétne semeno pravdy, aby som zožal konkrétne výsledky.

Často vidím na bohoslužbách mnohých zborov veľkú chybu. Pastori kážu svojim ľuďom úžasné kázne, ale ihneď po kázaní sú služby ukončené a ľudia sú poslaní domov. Nemajú ani chvíľu modlitby, aby umožnili Slovu zakoreniť sa v srdciach a priniesť ovocie.

Mnoho zborov končí svoje bohoslužby príliš skoro. Majte na zhromaždení dostatok času! Skráťte úvod a zábavu. Dajte ľuďom Slovo, a potom si nechajte viac času na spoločné modlitby. Božie Slovo potrebuje čas, aby mohlo byť strávené. Keby to robilo viac pastоров, videli by neustály kresťanský rast a rozvoj svojich ľudí, ktorého výsledkom by bol rastúci zbor.

Tvoje slová formujú tvoj život, lebo rečové centrum ovplyvňuje všetky nervy podľa slov, ktoré hovoríš. Keď človek prijme úplný prejav naplnenia Duchom Svätým, Duch Svätý sa chopí tohto rečového centra a postupne i všetkých nervov tela. Keď plne prevezme kontrolu, uschnú i veriaceho, aby ovládal svoj život.

Hovor Slovo, aby si ovládal a držal na uzde celé svoje telo a život. Ak hovoríš Slovo, Duch Svätý ťa uschnú na to, aby si ovládal svoj život a naplnil to, čo si povedal.

Káž Slovo. Potom vyjdi s mocou Ducha Svätého a v tvojom zbore sa budú diať zázraky, ktoré budú kázané Slovo potvrdzovať.

Používa Boh ľudí len preto, že sú úplne posvätení? Nie. Pokiaľ kresťan žije, bude zápasíť s telom. Boh ťa používa, pretože máš vieru a vo viere si použil Slovo. Užívajme moc vysloveného slova viac a viac, aby sme boli úspešní v osobnom živote, aby sme boli používaní Duchom Svätým podľa Jeho túžob, a aby sme žili každodenne v Pánovej prítomnosti.

Pamätaj, že Kristus sa skrze teba prejavuje, keď hovoríš Slovo. Ako sa postavíš k tomuto Ježišovi, ktorý používa tvoj jazyk? Dovolíš Mu, aby používal tvoj jazyk k žehnaniu zraneného sveta a tých, ktorí sú v núdzi? Alebo ho neposlúchneš a zostaneš ticho so zavretými ústami? Voľba je na tebe. Nech ťa Boh požehná, keď sa budeš rozhodovať.

4. KAPITOLA

Hovorené Božie slovo

Nami hovorené slovo má tvoriacu moc a jeho náležité používanie je životne dôležité pre víťazný kresťanský život. Hovorené slovo však musí mať správny základ, aby bolo pravdivé a účinné. Princíp týkajúci sa objavenia správneho základu pre hovorené slovo je jednou z najdôležitejších častí Božej pravdy. To je téma, o ktorej sa chcem teraz s tebou zdieľať.

Viera v Božie slovo

Raz priviezli do mojej kancelárie nejakú ženu na vozíčku. Bola ochrnutá od krku dole, nemohla pohnúť ani prstami. Keď do mojej kancelárie priviezli s ňou aj vozík, začal som mať zvláštny pocit. Cítil som v srdci vzrušenie. Rovnako ako pri rybníku Bethesda bolo tu očakávanie, vedel som, že sa s tou ženou niečo stane.

Pristúpil som k jej vozíku, a keď som sa jej pozrel do očí, bolo mi jasné, že už má vieru na svoje uzdravenie, nie mŕtvu vieru, ale živú. Dotkol som sa rukami jej čela a povedal som: „Sestra, v mene Ježiša Krista buď uzdravená.“ Náhle na mňa zostúpila Božia moc a ona bola uzdravená. Vstala z vozíčka, vzrušená, vydesená a udivená.

Neskôr prišla ku mne domov s darmi, a keď vstúpila do mojej pracovne, spýtala sa: „Mohla by som, prosím, zatvoriť dvere?“

„Áno,“ odpovedal som. „Zavrite ich.“ Potom si predomnou kľakla, stále udivená, že bola uzdravená, a povedala: „Pane, zjav sa mi. Si druhým vtelením Ježiša?“

Zasmial som sa: „Drahá sestra, pozrite sa, jem trikrát denne, chodím do kúpeľne a v noci spím. Som taký istý človek ako vy a spasenie som získal jediným spôsobom - skrze Ježiša Krista.“

Táto žena bola tak zázračne uzdravená, že správa o tom sa hneď rozšírila. Skoro na to prišla do zboru jedna bohatá žena, tiež na vozíčku. Bola kresťankou už dlhý čas a slúžila vo svojom zbore ako di-

akonka. Spamäti hovorila verš za veršom o Božom uzdravovaní: „... ja Hospodin som len, ktorý ťa uzdravuje.“ (Exodus 15,26) „... jeho si- navicou sme uzdravení.“ (Izaiáš 53,5) „... On vzal naše nemoci a naše neduhy niesol.“ (Matúš 8,17) „A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: ... na chorých budú vkladať ruky, a budú sa mať dobre.“ (Marek 16,17-18)

Modlil som sa za ňu celou svojou silou, ale nič sa nestalo. Kričal som, opakoval som rovnakú modlitbu za uzdravenie. Používal som Božie slovo, dokonca som skákal, ale nič sa nestalo. Žiadal som ju, aby vo viere vstala. Mnohokrát sa pokúšala vstať, ale keď som z nej dal ruky preč, spadla ako kus mŕtveho dreva. Povedal som: „Maj viac viery a vstaň.“ Znovu skúsila vstať a znovu spadla. Mohla vyhlasovať, že má najväčšiu vieru na svete, jej viera však nefungovala.

Bol som z toho stiesnený a ona nakoniec začala plakať. Hovori- la: „Pastor, ty máš predsudky. Tamtú ženu si mal tak rád, že si ju uzdravil. Mňa však nemáš naozaj rád. Preto som stále chorá. Máš predsudky.“

„Sestra,“ odpovedal som. „Urobil som všetko. Videla si ma. Modlil som sa. Plakal som. Skákal som a kričal. Robil som všetko, čo môže letničný kazateľ urobiť, ale nič sa nestalo, a nerozumiem tomu, prečo si nebola uzdravená.“

V mojom zbore toto nebol jediný prípad oných neprijemných problémov, keď jeden je uzdravený, zatiaľ čo iný zostáva chorý. Do mojej cirkvi prišli svetoznámi evanjelisti a nadšene kázali: „Všetci budú uzdravení! Každý z vás!“ Priniesli slovo viery a veľa ľudí prijalo uzdravenie.

Keď potom odišli a rozprávali o celej tej sláve, ja som zostal a zá- pasil s tými, ktorí neboli uzdravení. Prichádzali ku mne znechutení a sklúčení. Hovorili: „Nie sme uzdravení. Boh to s nami vzdal. Sme úplne zabudnutí. Načo máme ďalej bojovať o to, aby sme prišli k Je- žišovi Kristovi a verili?“

Plakal som a ťažko pracoval v modlitbe: „Prečo, Otče? Prečo je to tak? Bože, daj mi odpoveď, úplne jasnú odpoveď.“ A On mi ju dal. Povieť vám, ako táto odpoveď znela, čo som si uvedomil a čo ma priviedlo k porozumeniu.

Ľudia si myslia, že môžu veriť v Božie slovo. Môžu. Robia však chybu a nerozlišujú medzi všeobecným poznaním Boha a Božím slo- vom, ktoré Boh používa, aby vložil do ľudského srdca vieru na kon- krétnu vec. Tento druh viery prináša zázraky.

V gréčtine sú pre „slovo“ dva výrazy, ktoré majú trochu iný význam. Vesmír bol stvorený Božím slovom. Slovom prechádzajú- cim Písmom od Genesis po Zjavenie, priamo a nepriamo hovoriacim o Ježišovi Kristovi, ktorý sám je Slovom. Čítaním Božieho slova od Genesis po Zjavenie môžeš prijať všetko potrebné poz- nanie o Bohu a Jeho zaslúbeniach. Prijal si poznanie o Bohu a porozumenie, ale to nevyhnutne neznamená, že si prijal od Boha vieru na niečo kon- krétne.

Rimanom 10,17 ukazuje, že materiál použitý na budovanie viery je viac než samotné čítanie Božieho slova: „Tak teda viera z počutia a počutie skrze slovo Božie.“ V tomto verši má „slovo“ jeden konkrét- ny aspekt. Viera konkrétne pochádza z počutia Božieho slova.

Toto je moja definícia Božieho slova v oblasti praxe. Sú dva as- pekty Božieho slova, jedným je písané Božie slovo a druhým je Božie slovo vyslovené k určitej osobe v konkrétnej situácii.

Pred mnohými rokmi mala jedna kórejská žena, pani Yum Ha- e-Kyung, veľké zhromaždenie na hore Samgak. Mala veľkú službu pre kórejskú mládež. Keď stála, ľudia ktorí sa k nej priblížili, padali na zem premožení mocou Svätého Ducha. Na jej zhromaždeniach sa zišlo mnoho mladých ľudí, a keď viedla mládežnícku kampaň na hore Samgak, prišli tam tisíce mladých ľudí.

Počas jedného týždňa týchto zhromaždení mládeže silne pršalo a všetky rieky sa rozvodnili. Skupina mladých ľudí chcela ísť do me- sta na opačnej strane rieky, než kde sa zhromaždenia konali. Ale keď chceli prejsť, zistili, že voda sa vyliala z koryta. Nemohli nájsť most ani prechod a mnohých z nich to odradilo.

Avšak tri dievčatá sa dali dohromady a povedali: „Prečo by sme neprešli po vode? Peter chodil po vode a Petrov Boh je i naším Bo- hom; jeho Ježiš je i naším Ježišom a jeho viera je i našou vierou. Peter veril a my by sme mali veriť o to viac. Prejdeme po tejto rieke.“ Brehy rieky boli zatopené, tieto tri dievčatá si však kľakli, držali sa za ruky, citovali miesta Písma s príbehom o Petrovom chodení po vode a vyhlasovali, že veria rovnakým spôsobom. Potom, pred očami skupiny, vykľakli a začali sa brodiť vodou.

Okamžite boli strhnuté búrlivým prúdom a po troch dňoch našli ich mŕtve telá na otvorenom mori.

Táto nehoda mala ohlas po celej Kórei. Nekresťanské noviny uviedli príbeh s veľkými titulkami: „Ich Boh ich nemohol zachrániť,“ „Prečo Boh neodpovedal na ich modlitbu viery?“ Neveriaci boli vďa-

ka tejto príhode „na koni“ a kresťanské cirkvi zažívali stagnáciu, pociťovali depresiu a sklamanie, pretože nemali adekvátnu odpoveď.

Stalo sa to terčom tvrdého obviňovania po celej Kórei a mnoho predtým dobrých kresťanov stratilo vieru. Hovorili: „Tie dievčatá verili presne tak, ako nás učia naši služobníci; uplatňovali svoju vieru. Ľudia boli našimi pastormi stále pobádaní k tomu, aby smelo uplatňovali vieru v Božie slovo. Tie dievčatá to robili, prečo im Boh neodpovedal? Boh Jahve nemôže byť živý Boh. To, do čoho sme boli zatahnutí, je len formálne náboženstvo.“

Ako by ste takým ľuďom odpovedali? Tie dievčatá neverili. Uplatňovali vieru, založenú na Božom slove.

Ale Boh nemal žiadny dôvod podporiť ich vieru. Peter nikdy nechodil po vode kvôli tomu, čo je napísané v Biblii a čo dáva všeobecné poznanie o Bohu. Peter vyžadoval, aby mu Ježiš dal konkrétne slovo. Peter žiadal: „Pane, ak si to ty, prikáž mi, aby som prišiel k tebe po vode!“ On povedal: „Pod!“

Slovo, ktoré dal Ježiš Petrovi, bolo hovorené Božie slovo. Dal konkrétne slovo („Pod“) konkrétnej osobe (Petrovi) v konkrétnej situácii (počas búrky).

Vieru vypôsobilo hovorené Božie slovo. Viera prichádza z počutia a počutie z Božieho slova. Peter nikdy nechodil len preto, že poznal Boha. Peter prijal hovorené Slovo od Ježiša.

Ale tie dievčatá mali iba písané Slovo a ľudsky orientovanú vieru. Uplatňovali ľudskú vieru v písané Slovo. To bola základná chyba. Než vstúpili do rieky, mali sa modliť k Bohu. Viem, že vtedy neprijali hovorené Božie slovo. Preto Boh nemal žiadnu zodpovednosť podopierať ich vieru. Rozdiel medzi tým, ako uplatňovali svoju vieru dievčatá a ako Peter, bol taký veľký, aký veľký je rozdiel medzi dňom a nocou.

Písané Božie slovo zvyčajne dáva „vieru hlavy“, čo znamená skôr poznanie Boha, než vieru pôsobiacu zázrak. Avšak keď na teba príde Duch Svätý a vyleje svoju odpoveď na Slovo, spôsobí to „brušnú vieru“, ktorá ti dá odvahu a pevné uistenie o slove Božom. Ak máme túto „brušnú vieru“, môžeme mať zázraky.

Pred niekoľkými rokmi dvaja absolventi biblickej školy úplne zlyhali pri prvom pokuse o službu. Títo dvaja mladí muži boli mojimi učeníkmi. Počúvali moje kázne, chodili do môjho zboru a učili sa princípom viery.

Pri ich pokuse vstúpiť do služby sa zdalo, že ide o konanie v silnej

viere, držali sa veršov ako: „*Otvor svoje ústa naširoko a naplním ich.*“ (Žalm 81,11) a „*Keď budete niečo prosiť v mojom mene, ja učiním.*“ (Ján 14,14)

Išli a vzali si v banke veľkú pôžičku. Potom išli k jednému bohatému mužovi a vzali si ďalšiu veľkú čiastku ako osobnú pôžičku. Za tieto peniaze kúpili pozemok a postavili krásnu zborovú budovu, bez toho, aby mali nejaký zbor. Začali kázať a očakávali, že sa ľudia začnú zhromažďovať po stovkách, a že dlhy budú splatené. Nič také sa však nestalo.

Jeden z nich si požičal 30 000 dolárov a druhý okolo 50 000 dolárov. Čoskoro prišli ich veritelia vyberať splátky a títo mladí muži sa ocitli v hroznej situácii, dostali sa do bodu, keď už takmer stratili vieru v Boha.

Potom prišli obaja ku mne. Plakali: „Pastor Cho, prečo je tvoj Boh iný ako náš? Ty si začal s 2 500 dolármi a dokončil si projekt za 5 000 000. Šli sme a postavili budovu, ktorá stála spolu len 80 000 dolárov. Prečo nám Boh neodpovedal? Veríme v toho istého Boha a uplatňujeme rovnakú vieru. Prečo neodpovedal?“

Začali citovať zaslúbenia Starého i Nového zákona a dodali: „Konali sme presne tak, ako si nás učil, ale skrachovali sme.“

Odpovedal som: „Som rád, že ste skrachovali, keď ste počuli moje slovo. Iste, ste mojimi učeníkmi, ale neboli ste učeníkmi Ježiša Krista. Neporozumeli ste môjmu vyučovaniu. Začal som svoj zbor na základe hovoreného Božieho slova. Boh jasne hovoril k môjmu srdcu: „Povstaň! Choď a vybuduj zborovú budovu s 10 000 mies-tami.“ Boh vložil svoju vieru do môjho srdca a ja som išiel a počúvol, a dostavil sa zázrak. Ale vy ste išli a mali ste všeobecné poznanie o Bohu. Preto nemá Boh žiadnu zodpovednosť za to, podporovať vás, i keď vaša služba bola pre Pána Ježiša Krista.“

Bratia a sestry, k poznaniu Boha pridete skrze písané Božie slovo. Získate porozumenie a poznanie o Ňom. Avšak písané Božie slovo sa nie vždy stane pre vás hovoreným Božím slovom.

Predstavte si, že by k rybníku Bethesda prišiel chorý človek a povedal by tým okolo: „Vy hlupáci, prečo tu čakáte? Stále ten istý rybník, na rovnakom mieste, s rovnakou vodou. Prečo tu deň za dňom čakáte? Ja tam teraz skočím a umyjem sa.“

Potom sa ponorí do vody a umyje sa. Keď však vyjde z vody, nebude uzdravený. Iba po tom, čo zostúpil Pánov anjel a sčeril vodu, mohli ľudia vyskočiť, umyť sa a byť uzdravení. I keď to bol rovnaký

rybník Bethesda, na rovnakom mieste, s rovnakou vodou. Zázrak sa stal, len keď bola voda sčerená Božím anjelom.

Hovorené Božie slovo vychádza z písaného Slova. Písané Božie slovo je ako rybník Bethesda. Môže počúvať Božie slovo, študovať Bibliu, avšak jedine keď príde Duch Svätý a oživí verš či verše do tvojej konkrétnej situácie, stane sa písané Božie slovo hovoreným Božím slovom.

Písané Božie slovo je dané všetkým. Je rovnaké pre Kórejcov, Európanov, Afričanov, Američanov. Je dané všetkým a všetci môžu získať poznanie o Bohu. Ale hovorené Božie slovo nie je dané všetkým naraz. Je dané konkrétnej osobe, ktorá očakáva na Pána, dokiaľ Duch Svätý neoživí písané Slovo na hovorené Božie slovo. Ak nemáš nikdy čas čakať na Pána, potom On nikdy nepríde a neoživí tvojmu srdcu potrebné miesto v Písme.

Žijeme v rušnej dobe. Ľudia chodia do cirkvi a sú zabávaní, počúvajú krátke kázanie a sú prepustení bez toho, aby mali čas očakávať na Pána. Dostanú písané Slovo, dokiaľ však neprijmú hovorené Božie slovo, prichádzajú o príležitosť vidieť zázračné Božie pôsobenie a začnú pochybovať o Jeho moci.

Musíme prísť do zboru, pozorne počúvať kázeň a čakať na Pána. Avšak ľudia neprichádzajú a nepočúvajú kázanie s modlitbou, aby čakali na Pána a prijali hovorené Božie slovo. Potom nemôžu prijať ani vieru, ktorú potrebujú na vyriešenie svojich problémov. Chodením do cirkvi možno rastie ich poznanie Biblie. Avšak ich problémy zostávajú a nedeje sa nič, aby sa zmenili. Preto odpadajú a strácajú vieru.

Iným problémom mnohých zborov v tomto veku aktivity je to, že služobníci sú príliš zamestnaní mnohými vecami. Celé hodiny trávia ako správcovia alebo finančníci, uzatvárajú zmluvy, robia opravy a majú stovky ďalších povinností.

V sobotu sú takí unavení, že len pozerajú, odkiaľ príletí Slovo, na ktoré by kázali. Sú takí unavení, že nemajú čas čakať na Pána, nemajú čas zmeniť zelenú trávu na biele mlieko. Ich zbory sú potom živé trávou a nedostávajú mlieko Slova. To je závažná chyba.

Členovia zboru nie sú pastorovi nepriatelia, ale priatelia. Tak ako to urobili apoštoli, mali by sa i služobníci sústrediť na modlitbu a službu Božieho slova a ďalšie práce delegovať diakonom, diakonkám a ďalším vedúcim.

Podľa tohto vzoru som to urobil vo svojom zbore a nedovolím si

postaviť sa za kazateľnicu bez toho, aby som predtým čakal na Pána a prijal hovorené Božie slovo, ktoré mi Boh pre danú bohoslužbu dáva. Ak neprijmem hovorené Božie slovo, nejdem na pódium.

V sobotu teda idem na našu modlitebnú horu, vkĺznem do modlitebnej komôrky, zavriem dvere a sedím, dokiaľ nepríde Duch Svätý a nedá mi hovorené Slovo. Niekedy tak stojím celú noc a modlím sa: „Pane, zajtra prídu ľudia so všetkými možnými problémami - chorobami, bolesťami, rodinnými problémami, problémami v zamestnaní - so všetkými problémami, ktoré si je možné predstaviť.

Neprídu si vypočúť iba všeobecné poznatky o Tebe, prichádzajú, aby prijali skutočné riešenie svojich problémov. Ak im nedáme živú vieru, pôjdu domov, bez toho, aby prijali riešenie. Potrebujem túto nedeľu konkrétnu kázeň pre konkrétnych ľudí.“

Potom čakám, dokiaľ mi Pán nedá kázeň. Keď potom idem na pódium, kráčam ako generál, pretože viem, že poslanstvo, ktoré budem kázať, je pod pomazaním Ducha Svätého.

Po kázni za mnou prichádzajú ľudia zo zhromaždenia a hovoria: „Pastor, tá kázeň bola presne to, čo som potreboval. Mám vieru, že moje problémy budú vyriešené.“ Je to preto, lebo som pre nich pomohol zaopatriť hovorené Božie slovo.

Bratia a sestry, nebudujeme v cirkvi svätý spoločenský klub. Jednáme so záležitosťami života a smrti. Ak pastor nezaistí svojmu ľudu hovorené Božie slovo, máte z toho náboženský klub. V dnešnej spoločnosti už môžete vidieť organizácie ako kluby Kiwanis či Rotary klub, ktorých členovia tiež platia istý druh desiatkov.

Zbory, ktoré budujeme, by mali byť miestom, kde ľudia získavajú riešenia od Pána, prijímajú zázraky pre svoje životy, nedostávajú iba poznanie o Bohu, ale živo Ho poznávajú. Aby boli naplnené také ciele, musí najskôr pastor prijať hovorené Božie slovo.

Kresťania by si mali urobiť čas čakať na Pána, aby Duch Svätý mal príležitosť pracovať s ich životmi a inšpirovať ich slovami Písma. Duch Svätý môže vziať slová Písma - Slovo, ktoré Boh povedal, a vložiť ho do ľudského srdca tak, že sa z neho stane Slovo, ktoré hovorí Boh.

Teraz vám poviem, prečo toľko ľudí nemôže prijať uzdravenie. Patria nám všetky zaslúbenia, ale nie automaticky. Nikdy nevyber zaslúbenie z Božieho slova a nehovor: „To je moje, budem to znovu a znovu opakovať. Je to moje. Je to moje!“ Nie. Patrí ti, ale prakticky ti bude patriť až vtedy, keď budeš očakávať na Pána.

Skôr, než Pán niekomu oživí miesto v Písme, musí urobiť veľa vecí. Pán chce prečistiť tvoj život, chce, aby si sa Mu podriadil. Pán nedáva zaslúbenie bez určitých podmienok. Keď s tebou Boh koná, urob si čas a čakaj na Neho, vyznávaj svoje hriechy a vydaj Mu svoj život. Keď sú splnené tieto podmienky, príde Božia moc. Tvoje srdce bude sčerené ako rybník Bethesda určitým miestom Písma a budeš vedieť, že je to zaslúbenie pre teba, budeš mať vieru, ktorá vypôsobí potrebný zázrak.

Najvyšší Boží cieľ

Konečným cieľom Ducha Svätého nie je uzdravenie hmotného tela. Musíte poznať priority. Jeho konečným cieľom je uzdravenie duše. Keď s tebou Boh koná, vždy bude konať skrze uzdravenie duše. Ak nemá tvoja duša ten správny vzťah s Bohom, nijaké množstvo modlitieb, kričanie či skákanie ti neprinesie hovorené Božie slovo potrebné pre tvoje uzdravenie.

Najprv musíš mať poriadok vo vzťahu s Pánom. Vyznaj svoje hriechy, použi krv Ježiša Krista, a potom sa Duch Svätý dotkne tvojho srdca slovom o Božom uzdravení, inšpiruje ťa a dá ti hovorené Slovo, ktoré potrebuješ. Ak sa tak stalo, musíš čakať na Pána.

Božie uzdravenie úplne podlieha zvrchovanej Božej vôli. Niekeď človek prijme okamžité uzdravenie z choroby. Iný človek nejakú dobu čaká, niekto nemusí byť vôbec uzdravený.

Jeden z našich najlepších zborových diakonov ochorel. Tento diakon dal všetko Pánovi. Miloval Boha a pracoval pre Pána úžasným spôsobom. Povedali mu, že má v tele rakovinový nádor, a doktori ho chceli operovať. Avšak členovia nášho zboru si mysleli, že ho Boh uzdraví, pretože bol taký úžasný a svätý a mal veľkú vieru. To bolo ich zdôvodnenie.

Modlil som sa za jeho uzdravenie. Všetkých 40 000 členov, ktorých sme vtedy mali, sa modlilo, burácalo pred trónom milosti. I náš diakon vyhlasoval uzdravenie. Nič sa však nestalo. Dokonca sa mu priťaželo. Nakoniec začal veľmi krváčať, bol odvezený do nemocnice a tam ho operovali. Mnohí členovia sa trápili a namietali? „Kde je Boh? Prečo s ním Boh takto koná?“

Ale ja som Ho chválil, pretože som vedel, že má nejaký zvláštny dôvod pre to, čo sa stalo.

V nemocnici bol umiestnený do väčšej izby a začal tam kázať evanjelium všetkým, ku ktorým mal prístup. Všetci ľudia zo všetkých poschodí čoskoro vedeli o živom Ježišovi, pretože v ich nemocnici bol Jeho reprezentant. V tej dobe uverilo mnoho doktorov, sestier a pacientov.

Naši členovia sa radovali a hovorili: „Chvála Pánovi. Bolo omnoho lepšie, že bol v nemocnici, než aby bol zázračne uzdravený doma.“

Boh ukázal, že Jeho prvou prioritou bolo skôr večné uzdravenie duše než pozemské uzdravenie tela.

Ak vidíme bolesť a utrpenie, máme sklon volať po okamžitom oslobodení. Nemali by sme to však takto robiť. Keby tvoje utrpenie malo privodiť vykupiteľskú milosť, alebo keby sa malo stať prostriedkom pre to, aby mohla prúdiť Božia vykupujúca milosť k druhým, potom je tvoje utrpenie Bohom zamýšľané. Keď však tvoje utrpenie zapríčiňuje invaliditu a ničí ťa, potom je od satana a mal by si sa modliť a zbaviť sa ho.

Poviem vám jeden prípad, kedy Boh nevyslobodil svojich ľudí z utrpenia.

V priebehu kórejskej vojny bolo zatknutých a zabitých 500 služobníkov a zničených 2 000 zborov. Komunisti boli k služobníkom veľmi krutí. V meste Inchon bola zatknutá rodina jedného služobníka. Komunistickí predáci ich postavili pred „ľudový súd“. Žalobcovia hovorili: „Tento muž je vinný tým, že urobil to a to, a zaslúži si trest.“

Jediná odpoveď, ktorú dostal bol súhlasný chór: „Áno, áno!“ Vykopali veľkú jamu, hodili tam pastora, jeho manželku a deti. Ten predák potom povedal: „Človeče, roky si zvädzal ľudí poverami z Biblie. Keď teraz Bibliu verejne zamietneš pred týmito ľuďmi a odvrátiš sa od svojho prehrešenia, potom ty, tvoja manželka i tvoje deti budete voľní. Ak však budeš trvať na viere v tie povery, budete všetci pochovaní zaživa. Rozhodni sa!“

Všetky deti kričali: „Ocko, ocko, myslí na nás, ocko!“

Skúste si to predstaviť! Čo by ste urobili, keby ste boli na jeho mieste? Som otcom troch detí a skoro by som šiel radšej do pekla, než aby som videl, ako moje deti zabíjajú.

Ten otec bol otrasený. Zdvihol ruky a povedal: „Áno, áno, urobím to. Zriekam sa svojho...“

Skôr ako mohol dokončiť vetu, manželka ho drgla do boku a povedala: „Miláčik, povedz NIE!“

„Milčte, deti!“ povedala. „Dnes budeme večerať s Kráľom kráľov a s Pánom pánov!“

Začali spievať „Sladké stretnutie“. Celá rodina bola pochovaná zaživa. Spievali, dokiaľ im hlina nezapchala ústa. Ľudia to pozorovali. Boh ich nevyslobodil, ale takmer všetci ľudia, ktorí tú popravu videli, sa stali kresťanmi, mnohí z nich sú dnes členmi môjho zboru.

Skrze ich utrpenie prúdila milosť vykúpenia. Boh nechal svojho jednorodeného Syna ukrižovať, aby mohol byť spasený a vykúpený celý svet. To je najvyšší cieľ - vykúpenie duší. Ak túžiš po Božom uzdravení, odpovedi zhora, vždy zaoštri svoje túžby šošovkami Božieho najvyššieho cieľa - vykúpenia duší. Ak vidíš, že tvoje utrpenie prináša viac vykúpenia ako tvoje uzdravenie, nežiadaj o vyslobodenie, ale žiadaj Boha o silu vydržať.

Nie je vždy ľahké rozlíšiť medzi utrpením, ktoré pôsobí satan a z ktorého Boh vyslobodí, a utrpením, ktoré chce Boh použiť, aby priniesol prúd vykúpiteľnej milosti. Aby si rozoznal dobré a zlé, musíš čakať na Pána a poznať Pánovu vôľu. Nebuď sklamaný a neobchádzaj slávnych evanjelistov, aby si mal od nich slovo. **Nech ti Boh ukáže svoju vôľu skrze tvoju modlitbu, pôst a vieru.**

Keď ti Duch Svätý oživí slovo, bude do tvojho srdca vložená záračná viera. Už vieš, že slovo pre teba nie je „Slovo, ktoré Boh povedal“, ale vždy „Slovo, ktoré Boh hovorí“. **Musíš na tomto Slove stáť, ísť a činiť ho, i keď sa ti zdá, že život je temný ako noc.** Keď si prijal Božie slovo, nestrachuj sa. Vyjdí a choď po vode a uvidíš zázrak. Buď však opatrný a nepredbiehaj Boha.

Mnoho ľudí ide pred Bohom, vo svojom zápale pre evanjelium Ježiša Krista to robil dokonca i Pavel. Ježiš prikázal svojim učeníkom, aby išli do všetkých končín sveta a kázali evanjelium, a tak Pavel vyšiel po Božom slove a mieril do Ázie. Ale Duch Svätý mu tam nedovolil vstúpiť.

Pavel vtedy povedal: „Pôjdem do Bethánie.“ Ale Duch Svätý znovu povedal: „NIE!“

Pavel a jeho spoločníci teda išli do neznámeho mesta Troada. Môžeme si predstaviť jeho pochybnosti. Bol zmätený a hovoril si: „Veď som len poslúchol Ježišov príkaz. Ježiš povedal, že máme ísť do celého sveta a kázať evanjelium. Prečo som zlyhal?“

Keď sa však modlil a čakal na Pána, prijal hovorené Božie slovo. Zjavil sa mu Macedónčan a povedal: „Prejdi do Macedónie a pomôž nám!“ A tak sa nalodil a preplavil do Európy.

Na Pavlovom príklade môžeme znovu vidieť rozdiel medzi písaným Slovom a hovoreným Božím slovom.

Prijatie hovoreného Božieho slova

Ľudia ku mne prichádzajú a hovoria: „Pastor Cho, viem sa modliť za rôzne zaslúbenia Písma a viem čakať, než ich Duch Svätý oživí a použije v mojom prípade. Ako sa však mám modliť, keď sa chcem rozhodnúť, koho si vziať za manžela alebo manželku? Prečítal som celú Bibliu, ale nikde nie je napísané, že si mám zobrať Elišku, Máriu či Janu. Ako môžem v týchto veciach dostať hovorené Božie slovo?“

„Rovnako Biblia nehovorí, že máš ísť a žiť v Taliansku alebo v Škandinávii. Ako v týchto prípadoch poznať Božiu vôľu?“

To sú rozumné otázky. Ukážem ti päť krokov, ktoré používam, aby som porozumel Božej vôli, či prijal hovorené Božie slovo **ohľadom** týchto rozhodnutí.

Neutrál

Mojím prvým krokom je dostať sa na „neutrál“, nie dopredu alebo dozadu, ale byť v srdci úplne stíšený. Potom čakám na Pána: „Pane, čakám na Teba, dúfam, že budem počuť Tvoj hlas hovoriaci k môjmu srdcu. Ak povieš „áno“, pôjdem; ak povieš „nie“, nepôjdem. **Neprajem si robiť rozhodnutia len kvôli svojmu vlastnému prospechu.** Chcem sa rozhodovať podľa Tvojich túžob pre môj život. Či je to pre mňa dobré alebo nie, chcem mať Tvoje vedenie.“ S týmto postojom pristupujem k Pánovi. **Často to najlepšie, čo môžeš urobiť, je postíť sa a modliť, lebo keď veľa ješ, si príliš unavený, a nie si schopný sa modliť.** Potom, keď vieš, že si skutočne stíšený, môžeš prikročiť k druhému kroku.

Božie túžby

Druhý krok, ktorý robím, je to, že Pána žiadam, aby mi svoju vôľu zjavil skrze moje túžby. Boh k tebe prichádza skrze tvoje posvätené túžby. **„Kochaj sa v Hospodinovi, a dá ti žiadosti tvojho srdca.“**

(Žalm 37,4) „...to, čo si žiadajú spravodliví, dá Boh.“ (Príslovie 10,24) „Všetko, za čokoľvek modliac sa prosíte, verte, že dostáte, a bude vám.“ (Marek 11,24)

Túžby sú pre Boha veľmi dôležité. Preto je vo Filip. 2,13 napísané: „Lebo je to Boh, ktorý vo vás pôsobí i chcenie i činenie pre záľubu.“

Boh do tvojho srdca vloží skrze Ducha Svätého túžbu a ochotu činiť Jeho vôľu. Modli sa k Pánovi: „Pane, daj mi Božiu túžbu podľa tvojej vôle.“

Čakaj na Pána a modli sa, dokiaľ to nepremodlíš: dokiaľ ti Boh nedá Božiu túžbu. Keď sa budeš modliť, bude v tvojom srdci najskôr veľa túžob, krásnych túžob. Buď teda pri svojej modlitbe aj trpezlivý a počkaj, až sa dostaví Božia túžba. Nevstaň a nepovedz unáhle: „Už to mám.“ Počkaj na Pána trochu dlhšie. Túžby môžu prísť od satana, z tvojho ducha a od Ducha Svätého. Keď budeš s otvoreným srdcom čakať pred Pánom, a keď budeš chcieť poznať Jeho vôľu, jedna z tých túžob, doprevádzaná veľkým pokojom, prevýši ostatné.

Čas to preskúša. Ak budeš trpezlivo čakať, tvoje vlastné i satanove túžby budú silne slabnúť, ale túžby od Ducha Svätého budú silnieť a silnieť. Čakaj teda a prijmi Božiu túžbu.

Kontrola Písmom

Keď sa čistá túžba z Ducha Svätého vyjasní a vyostří, pristupujeme k tretiemu kroku: porovnáam túžbu, ktorú mám, s Písmom, či ju potvrdí.

Jedného dňa za mnou prišla jedna žena. Nadšene povedala: „Pastor Cho, podporím tvoju službu veľkou finančnou čiastkou.“

„Sláva Pánovi,“ prehlásil som. „Posaď sa a niečo mi o tom povedz.“

Povedala: „Mám úžasnú túžbu podnikať. Tá firma už podniká a myslím, že keď sa do toho zapojím, zarobím veľa peňazí.“

„O aké podnikanie ide?“ spýtal som sa.

Povedala: „Mám veľkú túžbu získať monopol v obchode s cigaretami.“

„Zabudni na to,“ odvetil som.

„Ale ja mám túžbu!“ zvolala, „úprimnú túžbu, presne tak, ako si o tom kázal.“

„Tá túžba je z tvojho tela,“ odpovedal som. „Prechádzala si nieke-

dy Bibliu, aby si vedela, či to, čo chceš robiť, je biblické?“

„Nie!“

„Tvoja túžba musí byť preskúšaná Písmom,“ vysvetľoval som. „Biblia hovorí, že si chrámom Svätého Ducha (1Kor 3,16; 6,19). Keby Boh chcel, aby ľudia fajčili, urobil by náš nos inak. Otvory komínov sú predsa otvorené smerom nahor, do neba, a nie dole. Premýšľaj o svojom nose, nie je nasmerovaný hore k nebu, ale dolu. Tvoje telo je miestom, kde prebýva Duch Svätý. Ak ho znečisťuješ fajčením, znečisťuješ tak chrám Svätého Ducha. Tvoja túžba je mimo Božej vôle. Bude najlepšie, keď na tento nový podnik zabudneš.“

Prišiel za mnou jeden muž a povedal: „Pastor, spriatelil som sa s krásnou a úžasnou mladou ženou, vdovou. Je sladká, krásna a úžasná, a keď sa modlím, mám úprimnú túžbu si ju vziať. Mám však aj svoju ženu a deti.“

„Pozri,“ odpovedal som, „zabudni na to, pretože je to od diabla.“

„Ale nie. Nie je to od diabla,“ odporoval. „Keď som sa modlil, hovoril ku mne Svätý Duch a povedal mi, že moja žena nebola to správne rebro do môjho boku. Moja žena je ostňom v mojom tele. Duch Svätý ku mne hovoril a povedal mi, že táto vdova je mojím strateným rebrom, ktoré presne zapadne do môjho boku.“

Povedal som mu: „To nie je z Ducha Svätého. Je to z diablovho ducha, pretože je to proti Písmu.“

Veľa ľudí robí podobné chyby. Ak sa modlia proti písanému Božiemu slovu, hovorí diabol. Duch Svätý nebude nikdy odporovať písanému Božiemu slovu. Tento muž ma neposlúchol, rozviedol sa a oženil sa s tou vdovou. Teraz je tým najbiednejším zo všetkých mužov. Zistil, že jeho druhé rebro je ešte horšie než to prvé.

Všetky naše túžby musia byť starostlivo preverené Písmom. Pokiaľ nemáš istotu, že to zvládneš sám, choď za svojím služobníkom či pastorom.

Poznávacie znamenie

Po tom, čo podrobím svoju túžbu merítkam písaného Slova, Božieho učenia, som pripravený k štvrtému kroku: požiadať Boha, aby mi dal v mojich okolnostiach poznávacie znamenie. Ak k tvojmu srdcu naozaj hovoril Boh, dá ti aj znamenie z vonkajšieho sveta.

Keď sa Eliáš sedemkrát modlil za dážď, dostal znamenie na vý-

chodnej oblohe - objavil sa tam oblak veľký ako ľudské zápästie. Ge-deon nám poskytuje podobný príklad. Tiež žiadal o znamenie.

Po všetky roky mojej služby mi Boh dáva znamenia za každých okolností. Niekedy mám mohutné znamenia, niekedy veľmi malé. Veľké či malé, sú to Božie znamenia.

Božie načasovanie

Potom, čo dostanem znamenie, pristúpim k záverečnému kroku: modlím sa, dokiaľ nepoznám Božie načasovanie. Božie načasovanie je iné než naše.

Musíš sa modliť, dokiaľ nemáš skutočný pokoj, pretože pokoj je ako hlavný rozhodca, ktorý má posledné slovo. Ak si po modlitbe stále nepokojný vo svojom duchu, nie je to správny čas. To znamená, že máš ešte červenú. Zotrvaj v modlitbách a čakani. Pokiaľ tam už nie je červená a vidíš zelené svetlo, príde do tvojho srdca pokoj.

Môžeš vyskočiť a ísť. Choď plnou rýchlosťou s Božím požehnaním a s Jeho hovoreným slovom. Bude ťa nasledovať zázrak za zázrakom.

Po celý svoj život som riadil svoju službu tým, že som používal týchto päť krokov. Keď som takto konal, Boh potvrdzoval svoju vôľu znameniami a zázrakmi. Toto je rozdiel medzi písaným a hovoreným Slovom. Konkrétnou situáciou ťa prevedie hovorené Božie slovo.

Už nemusíš byť ďalej zmätený, čo sa týka Božích zaslúbení. Žiadne proklamovanie, namáhanie, poskakovanie ani kričanie Ho nepresvedčí. Boh presvedčí teba tak, že vloží svoju vieru do tvojho srdca.

Anglický preklad Marka 11,22-23 hovorí, že máš mať vieru v Boha, a že potom budeš schopný prikázať hore, aby sa premiestnila a vrhla sa do mora. Grécka verzia však hovorí, že máš mať vieru Božiu (*Ekte pistin Teou*).

Ako môžeš mať vieru Božiu? Keď prijmeš hovorené Božie slovo, prijmeš vieru od Boha. Táto viera nepochádza z teba. Je to udelená viera, ktorú ti dal Boh. Potom, čo prijmeš túto udelenú vieru, môžeš prikazovať horám, aby sa premiestnili. Pokiaľ Božiu vieru neprijmeš, nemôžeš to robiť.

Mal by si pozorne študovať Bibliu od Genesis po Zjavenie, aby si poskytol Duchu Svätému materiál, s ktorým chce pracovať. Keď potom čakáš na Pána, Duch Svätý do teba vloží jeho vieru. Keď budeš

konať na základe tejto viery, budú ťa nasledovať veľké zázraky doma i v tvojej službe.

Preto čakaj na Pána. Nikdy to nepovažuj za stratu času. Keď hovorí k tvojmu srdcu Boh, môže v priebehu jednej sekundy urobiť viac než ty za celý rok. Čakaj na Pána a uvidíš veľké veci.

5. KAPITOLA

Ondrejova škola

Keď prijmeš Ježiša Krista ako svojho osobného Spasiteľa, okamžite sa znovu narodíš a tvoj duch je znovuzrodený. V tomto okamihu sa stane zázrak spasenia a je do teba vliaty Boží život. Nový človek v Kristovi okamžite preberá vládu, ale tvoja myseľ a myšlienky musia byť obnovené podľa tvojho znovuzrodeného ducha. Táto úloha obnovy je jednou z tých, ktoré trvajú po celý život, vyžadujú čas, energiu a úsilie. Obnova je potrebná, ak máme správne prijať hovorené Božie slovo a konať podľa neho tak, aby bola zachovaná stvoriteľská sila hovoreného Slova.

Život s obnoveným myslením

Aby sme mohli správne pochopiť Božie myšlienky, potrebujeme obnoviť svoju myseľ. I keď veľa ľudí zakúsi duchovné znovuzrodenie, neobnovuje svoju myseľ. Ani svoj osobný život neusporiadajú podľa Božích myšlienok. Boh, ktorý v nich prebýva v Duchu Svätom, nemôže z tohto dôvodu skrze ich život konať. Vysvetlím to jasnejšie. Raz za mnou prišiel môj najstarší syn, ktorý bol práve v štvrtej triede. Myslel som si, že niečo bude chcieť, ale on nič nepovedal. Začal som prvý: „Čo mi chceš povedať, syn môj?“

Usmial sa: „Ocko, keď ti položím zvláštnu otázku, nenahneváš sa?“

„Určite sa nebudem hnevať,“ uistil som ho. „Len sa pýtaj.“

„Dobre,“ pokračoval, „máš dovolené hovoriť pred svojím zhromaždením klamstvo?“

„Kedy som klamal?“ spýtal som sa.

Smial sa: „Počul som ťa, ako znova a znova hovoríš svojmu zhromaždeniu rovnaké klamstvo.“

Bol som šokovaný. Ak mi nedôveruje môj syn, kto mi má dôverovať? „Synček,“ povedal som, „sadni si a povedz mi, kedy som klamal.“

„Ocko, často si v zhromaždení povedal, že hovoril k tebe Boh, a tak ma to začalo zaujímať. Každú sobotu som počúval za dverami študovne, keď si sa pripravoval na kázanie, a trochu som pootvoril dvere, aby som videl, či tam naozaj máš schôdzku s Bohom, ale nikdy som nevidel, že ju vo svojej pracovni naozaj máš. A v nedeľu si vyšiel na pódium a smelo si pred ľuďmi prehlásil, že si sa stretol s Bohom. To je klamstvo, nemám pravdu? No, neboj sa, neprezradím ťa. Som tvoj syn. Nikomu to nepoviem.“

Pretože bol malý, vedel som, že neporozumie, keď mu budem vysvetľovať svoje pocity teologickými pojmami. „Pane,“ modlil som sa, „musíš mi dať múdrosť“. Ako mám svoj vzťah s Tebou vysvetliť tomuto nezrelému rozumu?

Zrazu som dostal skvelý nápad. Obrátil som sa na svojho syna a povedal som mu: „Syn môj, položím ti otázku. Videl si niekedy svoje myšlienky?“

Na chvíľu sa zarazil a povedal: „Nie, nikdy som ich nevidel.“

„To musíš mať prázdnu hlavu,“ odpovedal som mu. „Nemáš vôbec žiadne myšlienky.“

„Nie, ocko. Mám myšlienky. Keby som nemal, nemohol by som hovoriť.“

„Ale,“ poznamenal som, „ja som ich nikdy nevidel.“

„Ako by som mohol moje myšlienky vidieť? Sú niekde v mozgu, nemôžeš ich vidieť.“

„No,“ povedal som, „i keď ich nemôžeš vidieť, v skutočnosti ich máš, však áno?“

„Samozrejme, ocko,“ odpovedal.

„Teda,“ vysvetľoval som, „ja sa zvyknem stretnúť s Bohom aj keď Ho ty nevidíš svojimi očami. Boh je taký ako tvoje myšlienky. Boh je Duch a tí, ktorí Ho uctievať, musia to robiť v Duchu. Biblia hovorí, že Boh je Slovo.“

„Synček, čo je to Slovo? Slovo sú Božie myšlienky oblečené do slov. Ak je Boh myšlienka oblečená do čínštiny, rozumejú Božím myšlienkou Číňania, ak sú Božie myšlienky oblečené do angličtiny, rozumejú im Američania. Keď Božie myšlienky oblečené do kórejštiny zostupujú k nám, rozumieme im my v Kórei.“

Synček, s Bohom sa stretávame tak, že čítame Písmo. Slovo Božie a Božie myšlienky sa v neviditeľnej oblasti dotýkajú mojich myšlienok a ja sa môžem skrze Slovo rozprávať s nebeským Otcom. Boh je ako myšlienka.“

Môj syn okamžite pochopil, čo som tým chcel povedať a prikývol hlavou. „Nemôžem vidieť svoje myšlienky a napriek tomu viem, že ich mám. Áno, Boh je ako myšlienka. Nemôžem Boha vidieť, ale je tu. To mi stačí. Prepáč ocko, nerozumel som ti.“

Keď môj syn odišiel, postavil som sa a chválil som Pána: „Otče, obával som sa, že nebude rozumieť, ale on porozumel. Viem, že som to nebol ja. Duch Svätý mi pomohol nájsť slová a vysvetliť Tvoju úžasnú prítomnosť.“

Položím ti teraz otázku. Čo je ako Boh? Má Boh podobu? Vyzerá ako ľudská bytosť? Ako môžeš vysvetliť Božiu prítomnosť?

Boh sa prihovára tvojim myšlienkam skrze svoje Slovo. Ak nemáš žiadne myšlienky, Boh nemá kanál, ktorým by sa ti prihovaril. Boha sa nemôžeš dotýkať rukami. Boha sa nemôžeš nadýchnuť, tak ako nadychuješ vzduch do pľúc, pretože Boh nie je z tohto zmyslového sveta. S Bohom sa môžeš stretnúť iba v prostredí svojho myšlienkového sveta.

Božie myšlienky prichádzajú skrze Jeho Slovo prostredníctvom Ducha Svätého. Jeho myšlienky sa dotýkajú tvojich, a takto sa stretávaš s Bohom. V okamihu obrátenia bol spasený tvoj duch, ale tvoja duša ešte nie je úplne premenená. Tvoja myseľ je súčasťou duše a musí byť obnovená.

Veľa ľudí žije so starými myšlienkami dokonca i po obrátení. Starý spôsob myslenia je obmedzený, a preto sa pre nich stane obmedzený aj Boh. Chodiť v tesnom a intímnom vzťahu s Bohom znamená, že si musíme obnoviť myseľ a myšlienkový život. Rimanom 12,2 hovorí: „A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa ...“ Ako? „obnovením svojej mysle, aby ste mohli skúšať, čo je vôľa Božia, čo je dobré, ľúbe a dokonalé.“ Obnovovaním mysle sa rozumie, že je myseľ premieňaná Duchom Svätým, keď čítame Slovo a počúvame ho. Znamená to, že máme byť dychtívi počúvať pravdu. Musíme rýchlo robiť pokánie, keď sa nám Boh prihovára skrze svoje Slovo. Máme dychtiť po pokoji s Bohom. Jakob 1,21 pridáva ohľadom obnovy mysle ešte toto: „Preto zložiac každú špinu a zbytok zlosti v tichej krotkosti prijmite vsadené slovo, ktoré má moc spasiť vaše duše.“ Musíš pracovať na tom, aby bola obnovená duševná stránka tvojej prirodzenosti, ktorá je potrebná k poznaniu Božích myšlienok. Keď budeš obnovovať svoje myšlienky, bude v tvojom vnútri - duchu rásť viera.

Najskôr musíš počuť Božie Slovo, pretože skrze počutie prichádza Božie Slovo do tvojich myšlienok. Skrze tvoj myšlienkový svet

vchádzajú Božie myšlienky do tvojho ducha a pôsobia vieru. A skrze vieru sa v tvojom kresťanskom živote začnú diať zmeny. Kristov život začne produkovať spravodlivosť a poslušnosť Slovu. Ak teda neobnovuješ po obrátení svoju myseľ, nebudeš jasne rozumieť moci Božieho Slova. A bez obnovenia mysle a bez počutia Slova nemôžeš mať vieru.

Keď však svoju myseľ obnovíš, budeš počuť Božie myšlienky. Na tvoje myslenie sú vštepené Božie myšlienky a tie sa stanú tvojimi. A Božie myšlienky spôsobujú vieru v tvojom srdci. Skrze teba a tvoju vieru Boh zasadí vieru do ďalších. Tvoj myšlienkový život je veľmi dôležitý! Musíš obnoviť svoju myseľ. Existujú tri kroky, pomocou ktorých môžeš svoju myseľ obnoviť. Skôr ako dosiahneš obnovu myšlienkového života, musíš najskôr urobiť tieto tri kroky.

Zmeň myšlienkový postoj

Prvý konkrétny krok, ktorý musíš urobiť, je zmeniť svoj myšlienkový postoj z negatívneho na pozitívny. Pozrime sa napríklad na Petra, Ježišovho učeníka. (Matúš 14,22-31)

Ježišovi učeníci plávali v loďke po Galilejskom mori. Bola temná búrlivá noc, vlny boli také vysoké, že silno rozhodali čln. Bojovali dopredu prehratý boj o to, dostať loďku z problémov, keď v tom niekoho zbadali, ako ide k nim po vode. V tých dňoch bolo populárne príslovie, že ak námorník vidí na mori ducha, jeho loď sa potopí. Keď teda títo námorníci – učeníci – videli Ježiša, strnuli strachom. Mysleli si, že sa ich loď potopí a zomrú.

Ale Ježiš povedal: „Vzchopte sa, ja som, nebojte sa!“

Peter vykrikoval: „Pane, ak si to ty, prikáž mi, aby som prišiel k tebe po vode!“

Peter vždy hovoril skôr, ako premýšľal. Bol veľmi emocionálny, ale mal dar odvahy a Boh ho použil.

Ježiš povedal Petrovi, aby prišiel. Keď Peter počul Jeho príkaz, okamžite ho poslúchol a jeho myslenie bolo obnovené.

Ludský povedané, Peter nikdy nemohol chodiť po vode. Keď však prijal Ježišove slová, jeho myslenie sa zmenilo – a ľudia vždy konajú podľa toho, čo si myslia.

Obnova Petrovho myslenia sa vykonala tak rýchlo, že pravdepodobne nemal ani čas zvažovať inú možnosť ako ísť k Ježišovi! Ježišove

slová vložili do Petrovho srdca spolu s veľkou odvahou veľkú vieru, a Peter vyskočil z loďky. Tej noci bola veľká tma. Vlny boli vysoké. Ale Peter skutočne kráčal po vode, keď mu Ježiš prikázal, aby šiel.

Obnovenú myseľ vždy nasledujú zázraky. Keď Peter obnovil svoju myseľ, nepochyboval a chodil po vode! Chodil vysoko po hrebeni vln. Áno, skutočne chodil po vode!

Zrazu sa však niečo stalo. Biblia hovorí, že sa obzrel okolo seba. Keď sa pozrel, videl temné hlbiny, ktoré vytvárali rozbúrené vlny. Okamžite sa vrátil k svojmu starému spôsobu uvažovania: „Pozri sa na mňa ... Idem po vode.“ Ihneď sa začal topiť.

To sa vzťahuje i k ďalšiemu životnému postoj. Ak máš nízke sebavedomie, budeš jednať, ako keby si bol nehodný a bezcenný.

Je životne dôležité obnoviť myseľ a myslieť pozitívne. Objasním vám túto vec na nasledujúcom príklade.

Poznal som doktora, ktorý sa prehlasoval za ateistu. Dlhú dobu bol veľkým nepriateľom mojej služby, veľa som kvôli nemu vytrpel. Spochybňoval moju vieru a napádal moje výroky a kázanie.

Jedného dňa mal tento doktor smrteľný záchvat a ostal ochrnutý. V dôsledku svojho ochrnutia pomaly umieral. Prišiel vtedy do môjho zboru a prosil o modlitbu za uzdravenie.

Veľa ľudí sa so svojím ateizmom vychvaľuje, keď však prežijú temnú noc telesného utrpenia, a keď prechádzajú životnými búrkami, ich ateizmus slabne.

Tento doktor prišiel do zboru a ja som sa za neho modlil. On tú modlitbu viery prijal, postavil sa a opustil svoj vozík! Jeho krok bol plný sily. Všetci ľudia tlieskali, kričali a chválili Boha.

Nasledujúcu nedeľu prišiel do zboru znova, šiel sám bez akejkoľvek pomoci. Opäť žiadal o moju modlitbu, ale v ten deň som bol veľmi zaneprázdnený a nemohol som sa s ním modliť. Keď videl, že som sa s ním nemohol osobne modliť, zmenil myslenie. Vo svojich myšlienkach sa vrátil k pochybnostiam a stratil vieru. Pretože odo mňa nedostal modlitbu viery, prestal znovu veriť, a keď odchádzal z mojej kancelárie k autu, zrútil sa. Jeho manželka musela zavolať ambulanciu, aby ho odviezla do nemocnice. Miesto toho aby si držal vieru v Ježiša Krista a pozeral na Neho, dovolil negatívnym myšlienkam, aby ovládli jeho srdce a stratil uzdravenie rovnako, ako keď pochyboval Peter a začal sa topiť. Tento doktor znovu ochrnul.

Obnovená myseľ bude vždy veriť Bohu, bude Ho vždy brať za Slovo. Tvoje myslenie je dôležité. Pokračuj v premene svojej mysle podľa